

O Jení kovi a Ma ence

Bylo, nebylo, Oily, byly dvě děti jménem Jeník a Maenka. Bydleli s tatínkem a zlou macechou.

MACECHA: Děti moc jedí. Vezmeme je do lesa a necháme je tam.

JENÍK: Maenko, mám nápad! Vezmi trochu chleba, podle drobků najdeme cestu zpět.

MACECHA: Pospězte si! Pojďte mě do lesa.

Jak zlí, nechávala Maenka na zemi cestičku z drobků.

MACECHA: Zůstaňte tady, vrátíme se pro vás.

Setmělo se, ale rodiče se stále nevraceli. Maenka plakala.

MAENKA: Pojďte mě podle cesty z drobků... Ale ne, je pryč, zvěz ejm chleba sežrala.

JENÍK: Myslím, že vidím chaloupku. Můžeme tam pěstpat.

MAENKA: Páni, je celá z perníku.

JENÍK: Maenko, mám takový hlad. Ukousněte mi si pár soust.

Ještě v chaloupce bydlela zlá čarodějnice. Chytila Jeníka s Maenkou.

JEČIBABA: Haha! Oba si vás upeču a sním! Děve, zkontroluj pec. Je dost rozpálená?

MAENKA: Já nevím. Můžná byste ji měla zkontrolovat vy.

JEČIBABA: Ách jo, děti!

Čarodějnice se naklonila do trouby. Jeník s Maenkou ji strčili dovnitř a zabouchli dvířka.

JENÍK: Pojďte domů.

Zpátky doma našli tatínka samotného. Zlou macechu vyhnal pryč. Vzpíchli i Oili spokojeně až do smrti.

KONEC